

---

niedziela, 07.07.2019

14. Niedziela Zwykła - czyli wakacyjna szkoła budowania parafii

Wiele razy w naszym kościele używam określenia " Nasza Wspólna Parafialna". Wydaje się, że dzisiejsza Ewangelia bardzo dobitnie wyjaśnia na czym ta wspólnota polega. W dzisiejszej Ewangelii Jezus posyła swoich uczniów, aby uzdrawiali chorych i głosili Królestwo Boże. Wysyła ich po dwóch. Dlaczego właśnie tak? Przecież gdyby szli pojedynczo, odwiedziliby więcej miejscowości, ich misja mogłaby przynieść większy efekt. Wielu badaczy Pisma Świętego przypomina, że wysyłanie uczniów parami związane jest z Prawem Mojżeszowym, według którego tylko dwóch świadków mogło dawać świadectwo (por. Pwt 19,15). To z pewnością prawda, ale chciałbym wskazać jeszcze jeden powód. Pan Jezus chce w ten sposób podkreślić znaczenie przyjaźni w życiu chrześcijańskim, szczególnie przyjaźni z Chrystusem. W noc, kiedy Jezus był wydany, powiedział swoim uczniom, że są Jego przyjaciółmi (por. J 15,15). Wyobrażam sobie ich zdumienie, kiedy to usłyszeli. Świat starożytny nie znał przyjaźni mistrza ze swoimi uczniami. Mimo to Pan nazywa uczniów swoimi przyjaciółmi. Nic więc dziwnego, że św. Tomasz z Akwinu opisuje teologiczną cnotę miłości również jako przyjaźń z Bogiem (por. *Summa theologiae* II.23.1), podkreślając jednocześnie, że nie każda miłość ma charakter przyjaźni. Tylko ta miłość, która pragnie dobra dla przyjaciela bardziej niż dla siebie, jest prawdziwą miłością przyjaźni. Bóg wzywa nas jako umiłowanych przyjaciół, pragnąc dla nas szczęścia i piękna. A skoro On kocha nas w taki sposób, to my także jesteśmy powołani, aby kochać naszych bliźnich i wrogów. W naszych zranionych środowiskach Kościoł musi być szkołą przyjaźni, która gromadzi uczniów pragnących prawdziwie kochać. Jeśli w XXI wieku mamy ewangelizować świat, to róbmy to tak, jak robił to Jezus w I wieku, ewangelizujmy innych, traktując ich jak naszych przyjaciół, tworząc prawdziwe przyjaźnie. To jest droga Ewangelii, to jest droga budowania Wspólnoty Parafialnej.